



ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **PROGRES Hradec Králové spol. s r. o.**, se sídlem Jabloňová 583, Hradec Králové, zastoupený JUDr. Jiřím Vsetečkou, advokátem se sídlem Orlická 163, Hradec Králové, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Hradci Králové**, se sídlem Horova 824/17, Hradec Králové, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 12. 2008, č. j. 30 Ca 3/2008 – 23,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 12. 2008, č. j. 30 Ca 3/2008 – 23, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Hradci Králové odmítl usnesením ze dne 19. 12. 2008, č. j. 30 Ca 3/2008 – 23 žalobu, kterou se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení rozhodnutí Finančního ředitelství v Hradci Králové (dále jen „finanční ředitelství“) ze dne 8. 11. 2007, č. j. 9915/07-1300-602331, jímž bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti rozhodnutím Finančního úřadu v Hradci Králové ze dne 25. 6. 2007 o snížení daně z přidané hodnoty na vstupu za zdaňovací období září až prosinec 2001. V odůvodnění krajský soud uvedl, že žaloba nemohla být projednána, protože z doručanky založené ve správním spise bylo zjištěno, že napadeného rozhodnutí bylo stěžovateli, resp. jeho zástupci, doručeno dne 9. 11. 2007, což ostatně potvrdil i stěžovatel v žalobě. Žaloba ze dne 9. 1. 2008 byla krajskému soudu doručena dne 11. 1. 2008, přičemž k poštovní přepravě byla předána dne 10. 1. 2008. Konec lhůty pro podání žaloby však ve smyslu ust. § 40 odst. 2 s. ř. s. připadl na den, který se svým označením shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty, tedy na středu 9. 1. 2008. Z uvedeného je zřejmé, že žaloba byla podána po zákonem stanovené lhůtě, a protože zmeškání lhůty nelze prominout, krajský soud žalobu podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. jako opožděnou odmítl.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel kasační stížnost z důvodu uvedeného v ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., ve které potvrdil, že žaloba byla v listinné podobě podána k poštovní

přepřevě dne 10. 1. 2008 a krajskému soudu doručena dne 11. 1. 2008, avšak toto není skutečným podáním žaloby, nýbrž podáním opakovaným, a tedy nadbytečným, a to z důvodu přiměřené opatrnosti a nedůvěry ve spolehlivost elektronických komunikací. Taková opatrnost je na místě, neboť krajský soud do odůvodnění napadeného usnesení nijak nepojal to, že žaloba byla podána elektronicky. Žaloba byla podle přiloženého protokolu elektronické pošty podána ve středu 9. 1. 2008 ve 21:10 hod. na podatelnu krajského soudu (příloha č. 1), téhož dne a v bezprostředně následujícím okamžiku bylo její úspěšné doručení na podatelnu krajského soudu oznámeno (příloha č. 2) a následujícího dne 10. 1. 2008 v 11:53 hod. bylo podatelnu krajského soudu oznámeno, že podání bylo přečteno a současně potvrzeno podání žaloby dne 9. 1. 2008 ve 21:10 hod., když je evidentní, že jde o žalobu proti uvedenému rozhodnutí finančního ředitelství. Podání tedy bylo krajskému soudu zasláno podle zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu v elektronické podobě elektronickou poštou opatřené zaručeným elektronickým podpisem advokáta JUDr. Jiřího Všečky, založeným na kvalifikovaném certifikátu vydaným akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb. Tento certifikát byl současně připojen v elektronické podobě k zaslánému podání. Poté bylo podání ještě zasláno poštovní cestou včas tak, aby v případě, že by elektronické podání bylo jakkoliv vadné, byla splněna podmínka včasnosti jeho písemným doplněním v právu odpovídající lhůtě. Krajský soud však vycházel jen z údajů o doručení žaloby prostřednictvím poštovní přepravy a v rozporu s právem nepřihlédl k včasnému elektronickému podání. Proto rozhodl nezákonně. Z tohoto důvodu stěžovatel navrhl zrušení napadeného usnesení.

Finanční ředitelství ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázalo na obsah rozhodnutí napadeného žalobou, ztotožnilo se s napadeným usnesením a navrhlo zamítnutí kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v souladu s ust. § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel v kasační stížnosti, a přitom sám neshledal vady uvedené v odstavci 3, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Je nesporné, že bylo-li rozhodnutí finančního ředitelství doručeno právním u zástupci stěžovatele dne 9. 11. 2007, byla posledním dnem zákonné dvouměsíční lhůty k podání žaloby podle ust. § 40 odst. 2 ve spojení s ust. § 72 odst. 1 s. ř. s. středa 9. 1. 2008. Rovněž je nesporné, že písemné vyhotovení žaloby bylo podáno k poštovní přepravě dne 10. 1. 2008 a krajskému soudu bylo doručeno následujícího dne.

Stěžovatel však v kasační stížnosti namítá, že předmětnou žalobu podal již dne 9. 1. 2008 v elektronické podobě, přičemž toto podání bylo opatřeno zaručeným elektronickým podpisem jeho právního zástupce. Na podporu tohoto tvrzení připojil ke kasační stížnosti vytištěnou e-mailovou zprávu, jejíž přílohou měla být předmětná žaloba, a dále kopie e-mailových hlášenek vztahujících se k uvedené zprávě.

Součástí spisu krajského soudu je vyjádření pracovníka oddělení ICT krajského soudu k doručení e-mailu od právního zástupce stěžovatele na elektronickou podatelnu krajského soudu, v němž uvedl, že „na mail-server Krajského soudu v Hradci Králové dorazila e-mailová zpráva 9. 1. 2008 v 22:21:35 hod.“ (...) „dle písemné listiny ve spise (předkládané žalující stranou) obdržela žalující strana automatickou odpověď od email-klienta z PC podatelny krajského soudu. Tato automatická odpověď je generována při žádosti odesílatele o potvrzení o přijetí od příjemce e-mailu. Automatická odpověď neznamená že podatelna soudu podání přijala, ověřila jeho platnost (kontrolou el. certifikátu odesílatele u příslušné certifikační autority) a s podáním bude dále nakládáno obdobně jako s podáním v listinné podobě.“ (...) „důvody proč odesílatel e-mailu neobdržel potvrzení o přijetí, příp. odmítnutí el. podání mohou být jak charakteru technického (problém s konektivitou na certifikační autority, chyba e-mailového klienta na PC podatelny atd.) a také není

možné vyloučit lidskou chybu při zpracování zaslání e-mailu. Vzhledem k velkému časovému odstupu od události již není možné „rekonstruovat“ skutečný průběh události v období 9. - 10. 1. 2008.“

Protože podle citovaného vyjádření dorazila na mail-server krajského soudu dne 9. 1. 2008 e-mailová zpráva od právního zástupce stěžovatele, je nepochybné, že krajský soud ji uvedeného dne obdržel. Soudní spis však neobsahuje písemné vyhotovení této zprávy ani přílohu, kterou měla podle tvrzení stěžovatele tvořit právě předmětná žaloba [viz § 134 odst. 3 písm. c) instrukce Ministerstva spravedlnosti č. 505/2001-Org., kterou se vydává vnitřní a kancelářský řád pro okresní, krajské a vrchní soudy]. Z citovaného vyjádření také vyplývá, že právní zástupce stěžovatele neobdržel potvrzení o přijetí, příp. o odmítnutí, elektronického podání kvůli blíže nespecifikovaným problémům na straně krajského soudu. Z e-mailové hlášenky (příloha ke kasační stížnosti č. 2) je zřejmé, že přílohou e-mailové zprávy odeslané právním zástupcem stěžovatele dne 9. 1. 2008 ve 21:10 hod. na e-mailovou adresu podatelny krajského soudu, byla žaloba proti předmětnému rozhodnutí finančního ředitelství. Nejvyšší správní soud má tedy za prokázané, že právní zástupce stěžovatele odeslal dne 9. 1. 2008 na e-mailovou adresu podatelny krajského soudu žalobu v elektronické formě. Vzhledem k tomu, že v daném případě již nelze ověřit, zda podání bylo opatřeno zaručeným elektronickým podpisem, je třeba v dalším řízení vycházet z toho, že stěžovatel podal ve smyslu ust. § 37 odst. 2 věta druhá s. ř. s. žalobu dne 9. 1. 2008, tj. poslední den lhůty pro její podání, v jiné formě, a toto podání bylo do tří dnů potvrzeno předložením originálu žaloby v listinné podobě (žaloba doručena krajskému soudu dne 11. 1. 2008). V této souvislosti je třeba zdůraznit, že za situace, kdy již nelze ověřit pravdivost stěžovatelova tvrzení o obsahu přílohy předmětného podání, přičemž tento stav byl způsoben dnes již nezjistitelnými problémy na straně krajského soudu, je třeba vycházet z presumpce včasnosti doručení předmětné žaloby (srovnej např. nálezy Ústavního soudu ze dne 19. 12. 2007, sp. zn. III. ÚS 751/06 a ze dne 11. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 2509/08, přístupné na <http://nalus.usoud.cz>).

Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů napadené usnesení podle ust. § 110 odst. 1 věta první před středníkem s. ř. s. zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení, v němž je krajský soud podle odst. 3 citovaného ustanovení vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku. O věci bylo rozhodnuto bez jednání postupem podle § 109 odst. 1 s. ř. s., podle něhož o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. prosince 2009

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu